

Cel Braterstwa

Celem Braterstwa Chorych jest spotkanie Chrystusa, poznanie Go jako Zbawiciela i wierność Jego nauce.

Braterstwo stara się przekazać chorym dobro Ewangelii. Pragnie tego, lecz jednocześnie szanuje wolność każdego człowieka. Dla wielu chorych ewangelizacja rozpoczyna się od wejścia na drogę do Boga. Najmniejszy dobry uczynek, wymiana uczuć braterskich, chęć służenia bliźniemu burzy tysiące przeszkód, powstałych ze sloganów lub stanowiska niechętnego dla religii. To wszystko jest zbliżeniem się do Chrystusa, to jest praca reewangelizacyjna.

Kontakt ze wspólnotą w Polsce:

braterstwo@braterstwochorych.pl

Jolanta Kasprowicz

jolantakasprowicz@braterstwochorych.pl

ks. Tomasz Grzesiak

tomaszgrzesiak@braterstwochorych.pl

Dowiedz się więcej:

www.braterstwochorych.pl

facebook.com/braterstwochorych

Cechy wyróżniające Braterstwo

Dziś obudziła się świadomość problemów osób chorych. Powstało wiele różnych Stowarzyszeń, Związków i Zrzeszeń chorych. Warto sprecyzować cechy wyróżniające Chrześcijańskie Braterstwo Osób Chorych i Niepełnosprawnych.

1. Pójść do wszystkich.

Braterstwo zwraca się do wszystkich chorych bez wyjątku. Interesuje się ich osobistymi problemami, pozostawiając innym Stowarzyszeniom i Związkom działanie w innych dziedzinach. Braterstwo wyrывa chorego z odosobnienia i bezczynności oraz przygotowuje go do uczestnictwa we wszystkim, co pomaga podnieść chorego na duchu.

2. Pozwolić działać najuboższym.

Braterstwo powołuje do działania dużą ilość chorych najbardziej prostych. To pokorni ludzie, którzy głęboko odczuwają ideę braterstwa i żyją nią. Pomagają odrodzić się chorym w swojej dzielnicy, przy użyciu najskromniejszych środków.

3. Wartość ducha braterstwa.

Braterstwo ufa bezwzględnie wartości ducha braterskiego. A ufa dlatego, iż jest to słowo Chrystusa i w ciągu wielu lat doświadczono skutków tych słów w świecie chorych.

CHRZEŚCIJAŃSKIE BRATERSTWO

OSÓB CHORYCH I NIEPEŁNOSPRA- WNYCH W POLSCE

Duch Braterstwa Chorych i Niepełnosprawnych

Chorzy odpowiedzialni za chorych.

Chorzy ożywieni duchem braterstwa zaczerpniętym z Ewangelii pozwalają wszystkim odkryć i przyjąć tego ducha. Czuwają nieustannie nad tym, by każdy z nich rozwijał swoje możliwości i przekazywał drugim ducha braterstwa, chociażby przez wyświadczenie najmniejszej i najskromniejszej posługi. Zadaniem ruchu jest stworzenie potężnego nurtu prawdziwego braterstwa. Wówczas chorzy i niepełnosprawni odżyją i przyjmą postawę jaką im Bóg wyznaczył.

Cechami charakterystycznymi tej wspólnoty są:

- ruch ten tworzą sami chorzy, to jest **ich wspólnota** (a nie opiekunów, pomocników, itp.).
- celem jest **wszechstronny rozwój** osób chorych i niepełnosprawnych m.in. poprzez ich uczestnictwo w spotkaniach formacyjnych, dniach skupienia, rekolekcjach i innych wydarzeniach religijnych.
- szczególnie akcentowany jest **rozwój duchowy i religijny** (dlatego przy tych wspólnotach są kapelani).
- Braterstwo motywuje osoby chore i niepełnosprawne do maksymalnego wykorzystywania swoich możliwości.
- zadaniem jest **otwarcie się na innych chorych**, nawiązywanie kontaktu, wzajemna pomoc, tworzenie przyjaźni (przecież osoba cierpiąca łatwiej zrozumie osobę w podobnej sytuacji, może podzielić się swoimi doświadczeniami, może pomóc).

Podstawowe zasady

1. **Braterstwo wywodzi się z ewangelicznego ducha braterstwa. Tym duchem trzeba żyć praktycznie.**
 2. **Braterstwo zwraca się do wszystkich chorych i niepełnosprawnych.**
 3. **Braterstwo tworzy nie tylko ogólne zbliżenie, ale i silne osobiste i wspólnotowe relacje między chorymi i niepełnosprawnymi.**
 4. **Braterstwo przyczynia się do rozwoju osób chorych i niepełnosprawnych.**
 5. **Braterstwo pomaga chorym i niepełnosprawnym w integracji ze swoim środowiskiem.**
- Duch wymaga minimum struktury; duszy też potrzebne jest ciało. Dlatego:
6. **Braterstwo składa się z grup ponoszących odpowiedzialność za chorych i niepełnosprawnych.**
 7. **Braterstwo ożywiają duchowo kapelani.**